

**ORTAOKUL
VE
İMAM HATİP ORTAOKULU**

KUR'AN-I KERİM

KUR'AN-I KERİM'İ TANIYALIM

II. KUR'AN'IN MESAJINI ANLIYORUM

Hz. Hud (a.s.)

AD KAVMI

Ahkâf, Yemen ile Umman arasında, bağlar ve bahçelerle çevrili harika bir yerdi.

Orada yaşayanlar sağlıklı, güçlü kuvvetli insanlardı. Hz. Nuh'un (a.s.) torunu

Âd'ın soyundan geldikleri için "Âd Kavmi" diye anılıyorlardı.

Yüksek yüksek binalar, görkemli saraylar yapıyorlardı. İrem şehri dillere destan güzellikte idi.

Allah'a şükretmeyi unutarak büyükleniyorlardı. Zorba ve kaba insanlardı. Ülkelerine uğrayan kişilere zulmediyor, onların haklarını gasp ediyorlardı.

“Âd milleti yeryüzünde haksız yere büyüklük taslamış, “Bizden daha kuvvetli kim vardır?” demişti.

**Allah'ın kendilerinden daha kuvvetli olduğunu görmüyorlardı değil mi?
Ayetlerimizi bile bile inkâr ediyorlardı.' Ahkâf suresi, 21**

Hakkı inkâr ediyor, Allah'ı inkâr ediyor ve putları ilah biliyorlardı. Allah'a karşı kibirleniyorlardı.

Haksızlıklar, günahlar içerisinde yaşıyorlardı. Allah, onlar bu hâlde iken merhametinin bir gereği olarak onlara bir peygamber gönderdi. Adı Hud idi. Kendi içlerinde yaşayan ve çok iyi tanıdıkları Hud, güzel ahlakı ile ün salmıştı.

Hz. Hud (a.s.), kavmine ilk olarak şöyle seslendi:
«—Allah'a karşı gelmekten sakınmaz mısınız? Doğrusu ben size gönderilmiş güvenilir bir peygamberim.

Allah'tan sakının ve bana itaat edin.
— Kavmim! Allah'a itaat edin. Sizin ondan başka ilahınız yoktur. Sizin ona ortak koşmanız ancak bir yalan ve iftiradır.»

Hud suresi 50

«— Kavmim! Ben bu mesajı size ulaştırmama karşılık sizden herhangi bir ödül beklemiyorum.

Benim mükâfatımı verecek olan, yalnızca beni yaratan Allah'tır. Hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız?» Hud suresi 52

Hz. Hud (a.s.), kavmine ilk olarak şöyle seslendi:
«—Allah'a karşı gelmekten sakınmaz mısınız? Doğrusu ben size gönderilmiş güvenilir bir peygamberim.

Allah'tan sakının ve bana itaat edin.
— Kavmim! Allah'a itaat edin. Sizin ondan başka ilahınız yoktur. Sizin ona ortak koşmanız ancak bir yalan ve iftiradır.»

Hud suresi 50

«— Kavmim! Ben bu mesajı size ulaştırmama karşılık sizden herhangi bir ödül beklemiyorum.

Benim mükâfatımı verecek olan, yalnızca beni yaratan Allah'tır. Hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız?» Hud suresi 52

«—Kavmim! Gelin yol yakinken
günahlarınızdan tövbe edip Rabb'inizin
merhametine sığının.

Sonra da ona yönelin ki göğün bütün
nimetlerini üzerinize sağanak sağanak
yağdırsın ve gücünüze
güç katsın. Yeter ki zulüm ve haksızlıkla
Rabb'inizden yüz çevirmeyin.»

Hud suresi 52.

Bu, faydalı ve güzel bir davetti.

Keşke kabul etselerdi. Allah'ın rahmetine
sığınıp kurtulsalardı.

Akıllarını kullanıp doğruyu görselerdi.
Ama olmadı. İnkâr gönüllerini, gözlerini kör,
kulaklarını sağır etmişti.

«— Kavmim! Ben kesinlikle düşüncesiz biri değilim; tam aksine ben, âlemlerin Rabb'i tarafından gönderilmiş bir peygamberim. Ben size Rabb'immin mesajlarını iletiyorum. Ben size öğüt veren, iyiliğiniz için çırpınan gerçek bir dost, güvenilir bir kimseyim.»
A'râf suresi, 67–68.

Ancak şımarık, kibirli, ileri gelen kişiler kavminden ona karşı çıktılar:

«—Hud! Boşuna çeneni yorma. Çünkü sen bize ha öğüt vermişsin ha vermemişsin bizim için aynıdır. Hiç fark etmez. Bu senin anlattıkların öncekilerin uydurdukları efsane ve masallardan başka bir şey değil.» Şuarâ suresi, 136–137

Tanrılarını ağaçtan, taştan yapılmış putlardı. Hz. Hud onlara şöyle seslendi:

«— Allah'ı şahit tutuyorum, siz de şahit olun ki ben sizin Allah'a ortak koştuklarınızdan hiçbirini tanımıyorum. Artık hepiniz toplanın, bana istediğiniz tuzakı kurun, hiç göz açtırmayın bakalım. Ben, benim de sizin de Rabb'iniz olan Allah'a dayanıp güvendim. Hiç bir canlı yoktur ki idaresi onun elinde olmasın. Elbette Rabb'im dosdoğru bir yoldadır. Eğer haktan yüz çevirirseniz, ben müsterihim, zira size ulaştırmakla görevli olduğum buyrukları size tebliğ ettim. Rabb'im dilerse sizin yerinize başka bir toplum getirir. Siz ona hiçbir şekilde zarar veremezsiniz. Muhakkak ki Rabb'im her şeyi görüp gözetmektedir.» Hud suresi, 54–57

Âd kavmi ellerindeki güce, zenginliklerine bakıp gururlandılar. Kendilerine hiç kimsenin güç yetiremeyeceğini zannettiler.

«— Biz azaba uğratılacak değiliz, dediler.»

Şuarâ suresi, 138

Kendilerine çok güveniyorlardı. İnkâr, onların sadece kalplerini karartmamış, düşünebilme özelliklerini de yok etmişti.

Âlemlerin Rabbine meydan okuyorlardı.

Hud (a.s.) onlara şöyle cevap verdi:

«— Doğrusu azabın ne zaman geleceğini sadece Allah bilir. Ben size benimle gönderileni tebliğ ediyorum. Fakat sizin cahil bir millet olduğunuzu görüyorum. O hâlde Rabb'iniz tarafından inkârcılara vadedilen korkunç bir belanın ve dehşet verici bir gazabın başınıza inmesi kaçınılmaz olmuştur..» A'râf suresi, 71

Neyi bekleyeceklerdi? Allah'ın azabını. Çok sürmedi.
Yağmurlar yağmamaya, ünlü İrem bağları kurumaya, ağaçlar sararmaya, çiçekler solmaya başladı. Her yeri kuraklık kasıp kavuruyordu. Dev cüsseli insanlar kuruyup güçsüzleşmişlerdi. Hepsi bir yudum suya muhtaç olmuştu. Hz. Hud:

«—Hayır, o, kendisi için acele ettiğiniz şeydir. Can yakıcı azap veren bir rüzgardır. Rabb'inin emriyle her şeyi yerle bir eder.»

Ahkâf suresi, 27

Âd kavmi her şeyi kasıp kavuran bir rüzgârla yok edildi. Rüzgâr yedi gece, sekiz gündüz boyunca üzerlerine esti. Geriye onlardan hiçbir şey kalmadı.

«Onlardan geriye kalan hiçbir iz görebiliyor musun?»

Peki, Hz. Hud ve inananlara ne oldu?

«Hud'u ve beraberindeki iman edenleri rahmetimizle kurtardık.» A'raf suresi, 72

“2003’ten beri hizmete devam”

*Ek işimiz değil,
Tek işimiz...*

TIKLAYINIZ
DAHA FAZLA
DÖKÜMAN İÇİN

 DDY YAYINLARI
İnönü M. Turgutreis C. No:63 İZMİR

 dindersi.com
— 2003’den beri —

0 505 979 88 88 - 0 555 153 08 74